

عنوان مقاله:

اثر خاکدهی پای بوته بر تغییرات مکانی کاتوس (Cynanchum acutum L.) در مزارع نیشکر

محل انتشار:

نهمین همایش علوم علف های هرز ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

ساسان عبدالهی لرستانی - دانش آموخته دکتری علوم علفهایهرز، دانشگاه تهران، ایران

مصطفی اویسی - دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکدگان کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، ایران

حسن علیزاده - استاد گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکدگان کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، ایران

حمید رحیمیان مشهدی - استاد گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکدگان کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

این آزمایش به منظور مطالعه توزیع مکانی علف هرز کاتوس در مزارع نیشکر در سال ۱۳۹۷ انجام شد. بر این اساس شبکه ای متشکل از ۳۰۰ نقطه ثابت با فاصله بین نقاط برابر ۱۰ متر در نظر گرفته شده بود. ارزیابی در سه نوبت پیش از اعمال خاک دهی پای بوته نیشکر و سه نوبت پس از آن صورت گرفت و تراکم بوته کاتوس ثبت شد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار زمین آمار جی اس پاس (GIS+) صورت گرفت. نتایج نشان داد که واریوگرام های مربوط به کاتوس با مدل های نمایی، گوسی، و کروی مطابقت داشتند. بیشترین و کمترین دامنه تاثیر کاتوس پیش از خاک دهی به ترتیب ۹۸/۲۲ و ۳۶/۱۴ متر به دست آمد. همچنین پس از خاک دهی که اغلب از اواسط تا اواخر زمستان صورت گرفت، کمترین و بیشترین دامنه تاثیر کاتوس به ترتیب برابر با ۶۲/۱۷ و ۶/۱۸ بود. در کل نتایج نشان داد که علف هرز کاتوس در ابعاد مکانی و زمانی پویا است. همبستگی مکانی قوی بین نمونه ها نشان از حضور لکه ای علف هرز کاتوس در مزرعه داشت. بر همین اساس مدیریت متناسب با مکان لکه ها فراهم خواهد شد و عاوه بر صرفه جویی در وقت و هزینه ها، پیامدهای ناشی از کاربرد سراسری علف کش ها در مزارع را کاهش خواهد داد.

کلمات کلیدی:

الگوی پراکنش، کریجینگ، نیشکر، همبستگی مکانی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1503464>

